

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 195.

Tiende Session.

49de Møde.

Tirsdagen den 7de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Justitsministeren (fortsat): Det ærede Udvalg har til Støtte for dette Forslag anført 3de Grunde; det har for det Første anført, at „saalænge thinglæste Domme og Forlig uden for Fallittilfælde beholde den dem ifølge den nu gjældende Ret tilkommende Betydning og Virkning ligeoverfor andre Creditorer, der ikke have ældre reelle Rettigheder, vilde det være anomalt saa at sige ganske at berøve dem deres særegne Betydning i Fallitboer“; dernæst, „at ved Lovforslagets Bestemmelse vil det alligevel ikke kunne naaes at forhindre de Transactioner, sigtende til en enkelt Creditors Begunstigelse fremfor de andre kort før Falliten, som man nærmest har havt for Die at ramme“, og endelig har Udvalget anført, at Analogien af Forordningen 28de Juli 1841 i intet Tilfælde synes med Føje at kunne føre til at betage Domme og Forlig deres Executionskraft i Fallitboer, uden Hensyn til, hvor længe de maatte være erhvervede eller indgaaede før Falliten. Disse Grunde kan jeg dog imidlertid ikke finde fyldestgjørende; det ærede Udvalg mener, som sagt, for det Første, at det er noget Anomalt, saa at sige, ganske at berøve thinglæste Domme og Forlig deres særegne Betydning i Fallitboer, medens de udenfor Fallittilfælde beholde den Betydning og Virkning, som de hidtil have havt. Jeg skal nu her aldeles ikke undersøge, hvorvidt det overhovedet er rigtigt, at der er tillagt Domme og Forlig en saadan Retsvirkning; det er en

Kjendsgjerning, at de have den, — efter min Overbeviisning er det ikke rigtigt, men, som sagt, de have den, men Spørgsmaalet er, om det ikke, naar et Bo tages under Behandling enten som fallit eller paa anden Maade, medfører en saadan exceptionel Retstilstand, at derved fremkaldes en Anomali. At en Mand's Bo tages under Behandling, medfører altid en exceptionel Retstilstand, og det er jo ogsaa Noget, som det ærede Udvalg har erkjendt ved andre Forslag, som ere stillede til Loven; der er f. Ex. stillet det Forslag, at Haandkristskrav i alle Boer ikke skulde have anden Retsvirkning end Regningskrav, medens derimod Haandkristskrav udenfor Boer, naar man procederer udenfor Skiftetilfælde, have et stort Fortrin fremfor Regningskrav. Naturligviis veed jeg meget vel, at der kan være god Grund til denne Forskiel, men en Forskiel eller, om man vil, en Disharmoni blitver dog herved tilskede. Men det, at en Mand's Bo kommer under Fallitbehandling medfører en særegen exceptionel Tilstand, og jeg behøver blot i saa Henseende at henvise til, hvilken Indflydelse det har paa Domme, der ikke ere thinglæste; en Dom, som den ene Dag har fuld Retsvirkning, som er erigibel, som kan exequeres, kan Dagen efter, naar Manden gaaer fallit, tabe sin Retsvirkning. Ja, man kan sige, at dette ligger dert, at Dommen ikke er thinglæst; men jeg troer ikke, at det er grundet i Thinglæsningens Natur, at en Dom derved faaer en saadan fortrinlig Ret. Thinglæsningen giver i og for sig ikke nogen egentlig Ret, men den stæer blot for at forhindre Debitor fra at foretage Dispositioner til Skade for Doms- eller Forligshaveren, og at Thinglæsningen i og for sig ikke medfører nogen Panteret, seer